

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 244/03-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. novembra 2003 predbežne prerokoval sťažnosť S. p. z., P. z. S. vo S., zastúpeného komerčným právnikom JUDr. I. H., L. M., ktorou namieta porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky Ministerstvom pôdohospodárstva Slovenskej republiky, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť S. p. z., P. z. S. vo S., o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 18. júla 2003 doručené podanie S. p. z., P. z. S. vo S. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného komerčným právnikom JUDr. I. H., L. M., označené ako „sťažnosť...“ na nesprávne rozhodnutie, nečinnosť, prietahy v konaní Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“).

Na základe výzvy ústavného súdu bolo uvedené podanie doplnené podaním doručeným ústavnému súdu 2. októbra 2003. Sťažovateľ v ňom namietal porušenie svojho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ministerstvom. Ústavný súd vyhodnotil obe podania ako sťažnosť podľa čl. 127 ústavy, ktorá nemá viaceré zákonom predpísané náležitosti. Sťažnosť predovšetkým neobsahuje návrh výroku rozhodnutia (petit) sformulovaný jasne, určito a nezrozumiteľne, teda tak, aby mohol slúžiť ako východisko rozhodnutia ústavného súdu.

Namietané porušenie svojich práv vidí sťažovateľ v nasledovnom, ním opísanom skutkovom stave.

Rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 4 SŽ 105/96 z 27. januára 1997 bolo zrušené rozhodnutie ministerstva z 10. júna 1996 č. 5906/1996-720/320 a rozhodnutie Oblastného lesného úradu v Spišskej Novej Vsi zo 6. mája 1996 č. 380/1996-poľov. a vec bola vrátená ministerstvu na ďalšie konanie. Sťažovateľ tvrdí, že tento rozsudok nebol rešpektovaný. Ministerstvo až 2. januára 2002 vydalo pod číslom 3937/2001-720/242 rozhodnutie, ktorým vyhovel rozsudku najvyššieho súdu, ale Generálna prokuratúra Slovenskej republiky podala 15. februára 2002 proti tomuto rozhodnutiu protest č. VI/1Gd/2021/02-14. V proteste Generálna prokuratúra Slovenskej republiky poukazuje na uvedené rozhodnutie najvyššieho súdu, ale ministerstvo rozhodlo, ako keby rozsudok najvyššieho súdu neexistoval. V nerešpektovaní uvedeného rozsudku vidí sťažovateľ zdroj ďalších prietáhov v konaní.

Sťažovateľ sa domáha primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 12 177 876 Sk, čo odôvodňuje svojou traumatizáciou z nemožnosti výkonu činnosti podľa stanov poľovníckeho združenia.

Ústavný súd sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí podľa § 25 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších

predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Skúmal pritom, či sťažnosť má všeobecné a osobitné náležitosti podľa § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde a či nie je daný niektorý z dôvodov na odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Jedným z dôvodov pre odmietnutie sťažnosti v rámci predbežného prerokovania je nedostatok právomoci ústavného súdu na jej prerokovanie.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb a právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Ak sa teda sťažovateľ môže domáhať ochrany svojich práv pred všeobecným súdom, tak je v zmysle zásady subsidiarity vylúčená právomoc ústavného súdu.

Sťažovateľ tvrdí, že došlo k porušeniu jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov konaním ministerstva ako správneho orgánu.

Podľa § 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy a podľa poslednej vety § 244 ods. 3 OSP sa postupom správneho orgánu rozumie aj jeho nečinnosť.

Ak teda sťažovateľ tvrdí, že nečinnosťou alebo neprímerane pomalým konaním ministerstva ako správneho orgánu bolo porušené jeho právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, tak sa ochrany svojho práva môže domáhať pred všeobecným súdom, čo vylučuje právomoc ústavného súdu.

Sťažovateľ vyslovuje aj nespokojnosť s obsahom rozhodnutí ministerstva, proti ktorým sa môže alebo aspoň v minulosti mohol podľa § 244 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku brániť taktiež pred všeobecnými súdmi.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. novembra 2003